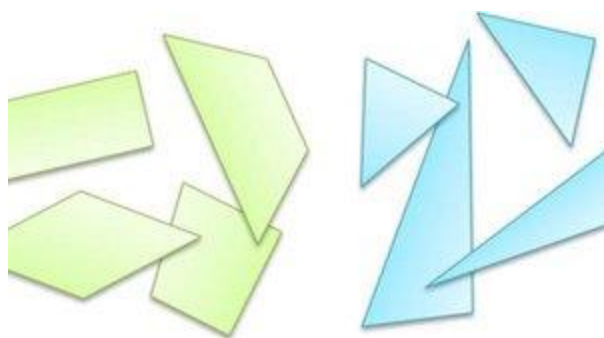

Den Biologiska Klockan - ett cirkelresonemang

Ett protein består av en kedja av aminosyror. Aminosyornas ordning i ett visst protein varierar mellan olika arter av djur och växter. Många evolutionsforskare menar att vi, genom att studera den procentuella skillnaden i aminosyreordning mellan två arter, kan få en uppfattning om hur länge sedan det var som arterna skiljde sig åt i den antagna evolutionen. Denna metod brukar kallas den biologiska klockan. Nedanstående artikel visar dock att den biologiska klockan är ett cirkelbevis. Resonemangent är till stor del hämtat ur Michael Dentons bok "Evolution, a theory in crisis" kapitel 6 och 12.

Det finns två principiellt olika sätt att klassificera ett system:

- Sekventiella system består av kontinuerliga, sekventiella företeelser där gränsdragningen mellan två klasser ofta är en ren definitionssak. Exempel är klimatzoner, vindstyrkor eller variation inom en biologisk art.
- Hierarkiska system består av grupper och undergrupper. Två kriterier skall vara uppfyllda för att ett system skall vara hierarkiskt:
 1. Varje individ är en lika bra representant för gruppen.
 2. Varje individ i en grupp är lika långt från varje annan individ i en annan grupp.
 - 3.

Ett exempel på ett hierarkiskt system är de två grupperna "trehörningar" och "fyrhörningar". Varje fyrhörning, oavsett hur den ser ut, är lika mycket en fyrhörning som varje annan fyrhörning, och varje fyrhörning är lika långt från varje trehörning. Definitionen är entydig, och inga mellanformer mellan grupperna finns (även om man i detta speciella fallet kan spekulera i vad som händer rent matematiskt då en av fyrhörningens sidor "går mot noll").

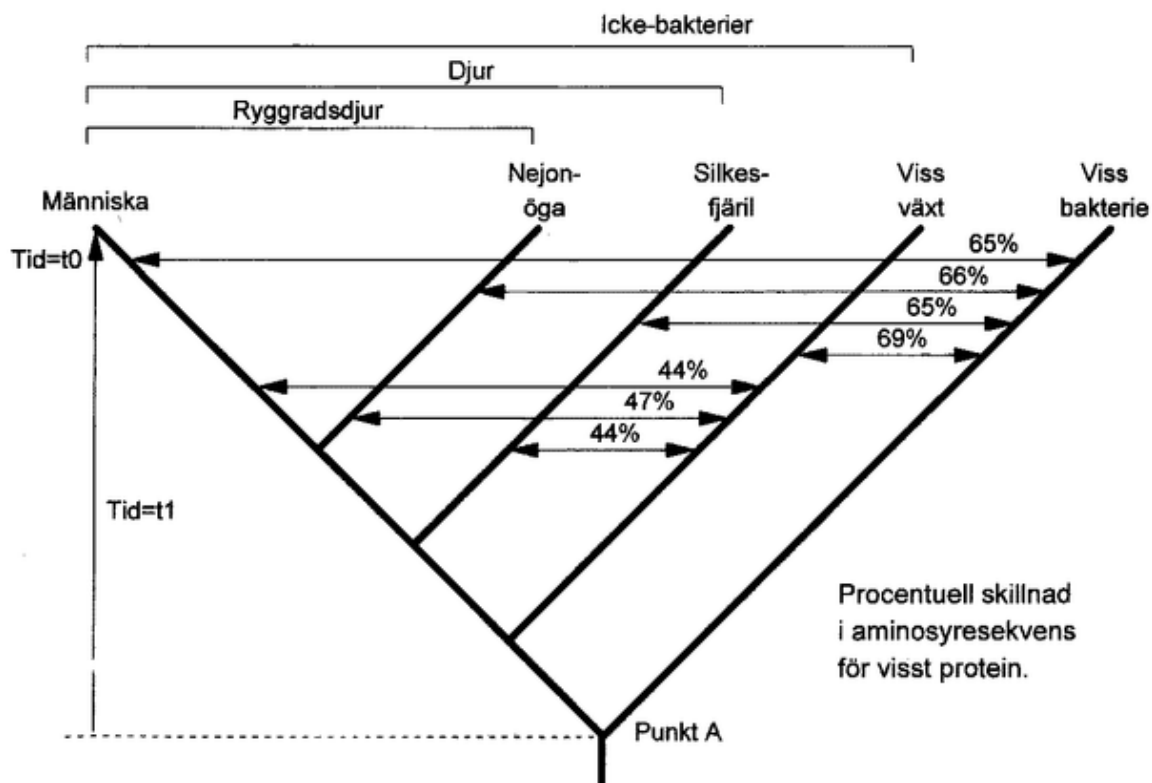
Kriterierna gäller på alla nivåer i en hierarkisk struktur. Om vi t.ex. har systemet "transport" så kan vi dela in det i grupperna "landtransport", "vattentransport" och "lufttransport". "Land" kan delas in i "diesel", "ånga" och "el", "vatten" i "yttransport" och "undervattentransport" och "luft" i "helikopter" och "fix vinge". "Fix vinge" kan ytterligare brytas ner i "jet" och "propeller" etc. Resonemangent för fram till insikten att kriterierna för ett hierarkiskt system gäller på alla nivåer. Ett "jetplan" (nivå 4) är en lika bra representant för "lufttransport" (nivå 2) som en "helikopter" (nivå 3) är. Dessutom är både "jetplanet" (nivå 4) och "helikoptern" (nivå 3) lika långt från "dieselloket" i en annan gren.

Om utvecklingsläran är riktig så borde det biologiska livet ha en sekventiell struktur. Livet kommer ju från en kontinuerlig utveckling från den ena formen till den andra i små steg. Erfarenheten visar dock det motsatta. Livet är strikt hierarkiskt vilket borde leda till slutsatsen att utvecklingsläran inte är en bra förklaringsmodell. (Det kan nämnas att längst ner i den biologiska strukturen är livet sekventiellt. En variation inom biologiska gruppen på låg nivå är alltså vanlig. Detta brukar kallas mikroevolution och används flitigt som "bevis" för evolution, t.ex. Darwins finkar och björkmätarfjärilarna i England. Men över denna nivå är livet hierarkiskt.) Varje insekt är en lika bra representant för gruppen "insekter", och varje insekt är lika långt från varje ryggradsdjur som varje annan insekt.

Denna hierarkiska indelning av naturen har varit känd ända sedan Linnés dagar. Problemet med denna indelning utifrån utseendemässiga olikheter, är att den är subjektiv. Valet av kriterier för grupperingarna kan göras på olika sätt. Olika hierarkiska träd kan konstrueras beroende på vilka utseendemässiga egenskaper man studerar.

Det är här molekylärbiologin kommer in. Ett protein består av en kedja aminosyror. För ett visst protein, t.ex. hemoglobin, så är ordningen på aminosyror lite olika för olika arter av djur och växter. Genom att studera hur stor den procentuella skillnaden i aminosyresekvensen är mellan olika arter så har man fått ett matematiskt objektiva kriterium för klassificeringen av naturen. Detta har man hållit på med sedan sent 1950-tal och ett mäktigt utropstecken har visat sig. Naturen är strikt hierarkisk, även med denna matematiska klassificeringsgrund. Sekvenserna lyser med sin frånvaro. Alltså tvärtemot vad man kan förvänta sig om utveckling har skett. Men istället för att ändra sina teorier så gör evolutionsforskarna ytterligare antaganden för att få fakta att stämma med teorierna. Lite elakt kan man säga att man rättar verkligheten efter kartan istället för tvärtom.

Nedanstående bild gäller för ett visst protein:

Siffrorna på pilarna anger den procentuella skillnaden i aminosyresekvens. Ur detta kan man se att bakterien är lika långt från varje icke-bakterie, oavsett icke-bakterien är en planta, fjäril, nejonöga eller människa. På samma sätt kan man se att plantan är lika långt från varje "djur", oavsett djuret är en fjäril, nejonöga eller människa. Fjärilen är lika långt från varje ryggradsdjur (siffrorna finns dock ej i figuren), oavsett det är ett nejonöga eller en människa. Strukturen uppfyller alltså perfekt kriterierna för ett hierarkiskt system.

P.s.s. kan andra proteiner klassificeras. Idag finns många olika proteiner kartlagda för många olika arter och man får samma budskap överallt: Naturen är hierarkisk. Olika proteiner ger dock ofta olika procenttal mellan sina grenar.

Vad betyder då detta? Jo, om trädet på bilden är ett utvecklingsträd så måste förändringstakten (för aminosyresekvensen) för ett visst protein ha varit konstant för alla grenarna av utvecklingsträdet. Vi har ju idag (tid = t_0 i figuren) samma skillnad mellan bakterien och varje icke-bakterie. Alltså måste förändringstakten under hela den tid (t_1) som gått sedan bakterien skildes från icke-bakterierna (Punkt A) varit konstant i samtliga grenar. Samma resonemang gäller för alla grenarna i det angivna trädet (och i alla andra träd).

Slutsatserna vi kan dra är alltså:

- Förändringstakten hos ett visst protein är konstant (i kalendertiden).
- Förändringstakten är olika för olika proteiner (eftersom skillnaden i aminosyresekvens var numerärt olika för olika proteiner).

Observera dock noggrant att slutsatserna gäller om och endast om vårt antagande är riktigt att trädet är ett evolutionsträd.

Nu till biologiska klockan. Om förändringstakten för ett protein är konstant kan vi ju använda detta antagna faktum åt andra hållet. Genom att titta på procentuella olikheten mellan aminosyresekvenser hos två grupper så kan vi räkna ut hur lång tid det var sedan de skildes åt utvecklingsmässigt. Vi kan alltså använda metoden till att konstruera evolutionsträd.

Cirkelresonemanget är uppenbart. För att biologiska klockan skall fungera så måste antagandet att evolutionen skett vara riktigt, och sedan använder vi klockan för att bevisa evolution. Denna typ av cirkelbevisföring är vanlig inom utvecklingsläran, och slinker ofta igenom obemärkt eftersom utvecklingen ses som ett faktum och inte som en tolkning eller teori som behöver bekräftas.

Antagandet att förändringstakten per kalendertid är densamma för olika vitt skilda arter är dessutom orimligt. Förändring av aminosyresekvens antas bero på mutationer, och tiden det tar för en mutation att "få fäste" i en population beror snarare på generationstiden än kalendertiden. En förändring hos en jästsvamp med en generationstid på några minuter borde rimligtvis gå mycket fortare än hos ett träd som får "avkomma" efter 80 år! För att rädda sin teori undan de fakta han hittar i naturen så tvingas dock evolutionisten till orimliga antaganden. Men när han sedan bygger metoder utifrån sina antaganden och menar att de stöder evolutionsteorin är det väl magstarkt.

En mycket enklare förklaring till naturens hierarkiska uppbyggnad, som stämmer bättre med observerade fakta, är att grupper och undergrupper existerade fullt färdiga från början. Några mellanformer finns inte och har aldrig funnits. Då borde naturen se ut som den gör. Detta stämmer också med vad man hittar bland fossilen, där en sjöstjärna alltid har varit en sjöstjärna, oavsett hur långt ner i de sedimentära lagren man letar. Den kanske har haft lite olika storlekar, färger etc men varje exemplar är en lika bra representant för gruppen "sjöstjärnor". Och under första sjöstjärnan, vad hittar man där? Ingenting! Absolut inte ett spår av en halv sjöstjärna eller mellanform på väg mot sjöstjärna.

Ändå mer besynnerligt blir evolutionistens antagande då man tittar på "levande fossil". Lungfisken t.ex. lever idag och ser i stort sett identisk ut med en 400 miljoner år gammal lungfisk. Under denna tid har släktet enligt evolutionisten utvecklats från fiskar, över amfibier och reptiler till däggdjur, alltså enorma utseendemässiga förändringar. Naturligtvis har även proteinerna förändrats väsentligt under denna tid, och enligt biologiska klockhypotesen har proteinerna förändrats lika mycket för lungfisken. I ena fallet har proteinförändringen alltså lett till en utveckling från fisk till människa, men i andra fallet har samma proteinförändring inte lett till någon utveckling alls. Detta är en svårsmält konsekvens av de evolutionistiska antagandena.

Många människor lever med tron att naturen kraftfullt stöder den evolutionistiska tolkningen av dess uppkomst. Inget kan vara mer fel. Ovanstående resonemang visar att modern molekylärbiologi stöder slutsatsen att djur- och växtgrupper var fullt färdiga från början och att inga sekvenser eller mellanformer finns mellan dem. Detta stämmer mycket väl med Bibelns berättelse att Gud skapade djur och växter "inom sina sorter".